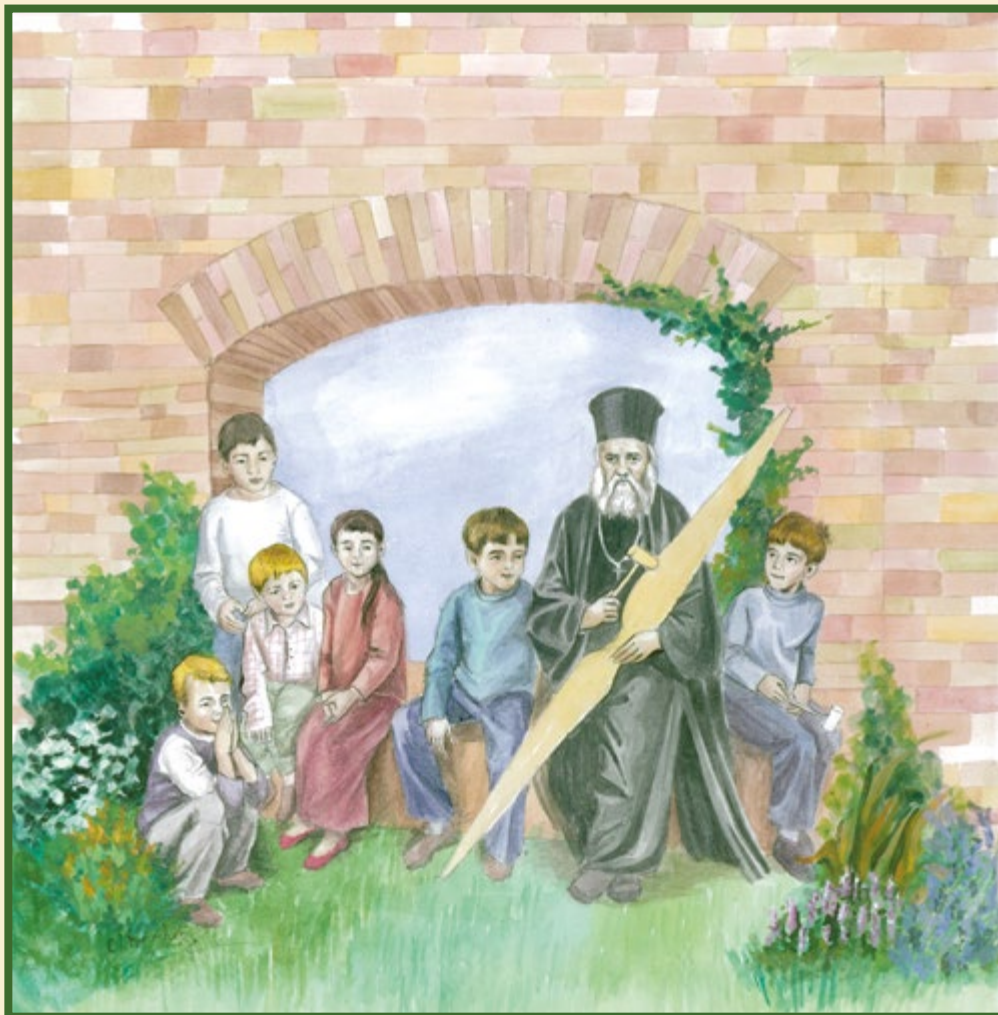

POVEȘTEA SFÂNTULUI IERARH NECTARIE,
FĂCĂTORUL DE MINUNI

*istorisită de Cătălin Grigore
ilustrată de Cristina Ionescu-Berechet*

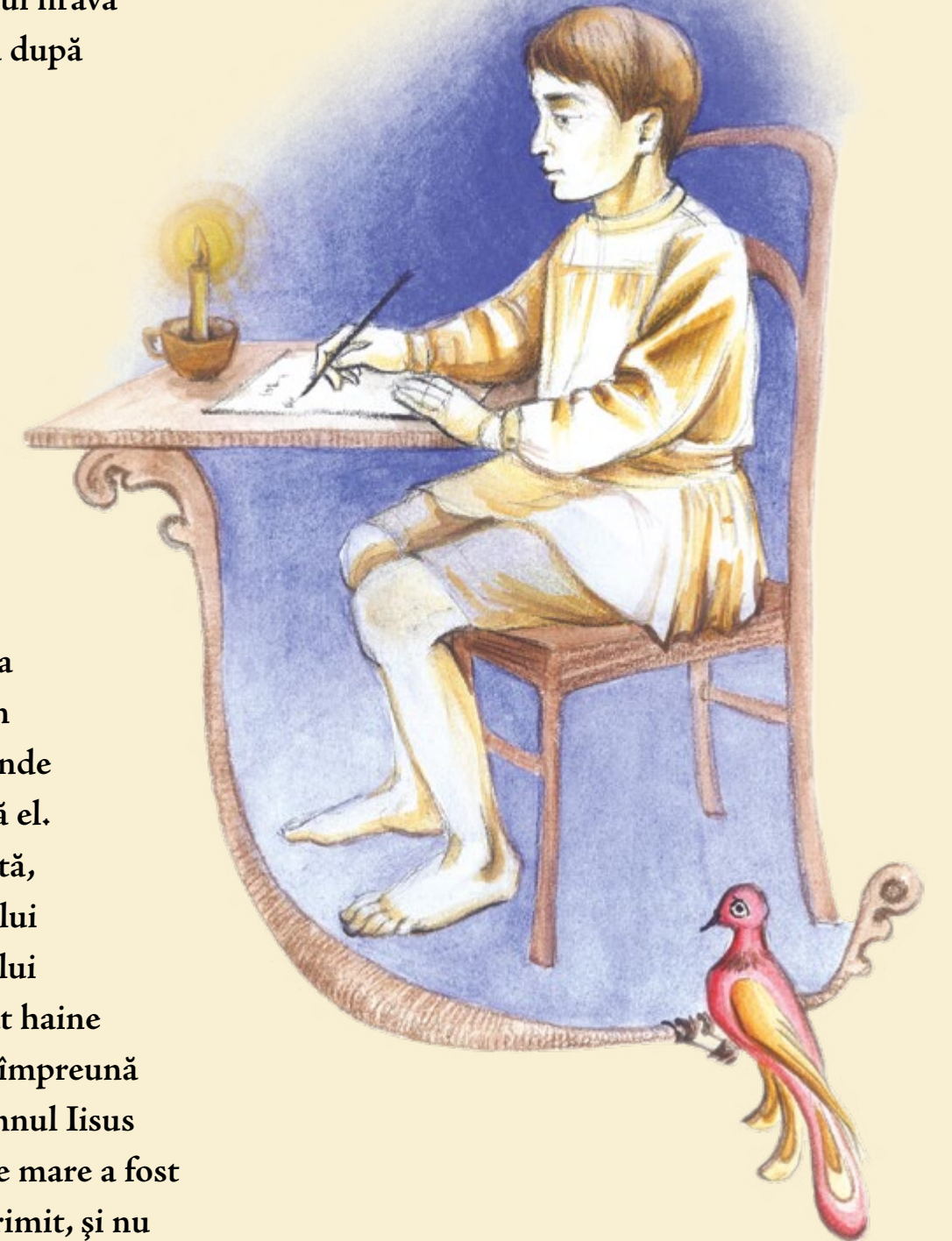
Aici el și-a găsit de lucru la un negustor, însă banii pe care-i primea pentru munca lui nu-i ajungeau nici măcar pentru mâncare și haine. Într-o seară a avut un vis minunat. Se făcea că Mântuitorul Hristos, îmbrăcat într-o cămașă lungă până la pământ și desculț, se apropia de patul său și pentru o clipită ochii li s-au întâlnit. „Ce ochi albaștri și triști! Parcă-ar fi ai mei”, gândea Anastasie.

Nici n-apucă bine să-și isprăvească gândul, că auzi glasul dulce al Domnului: „Pentru ce plângi, fiul meu?”

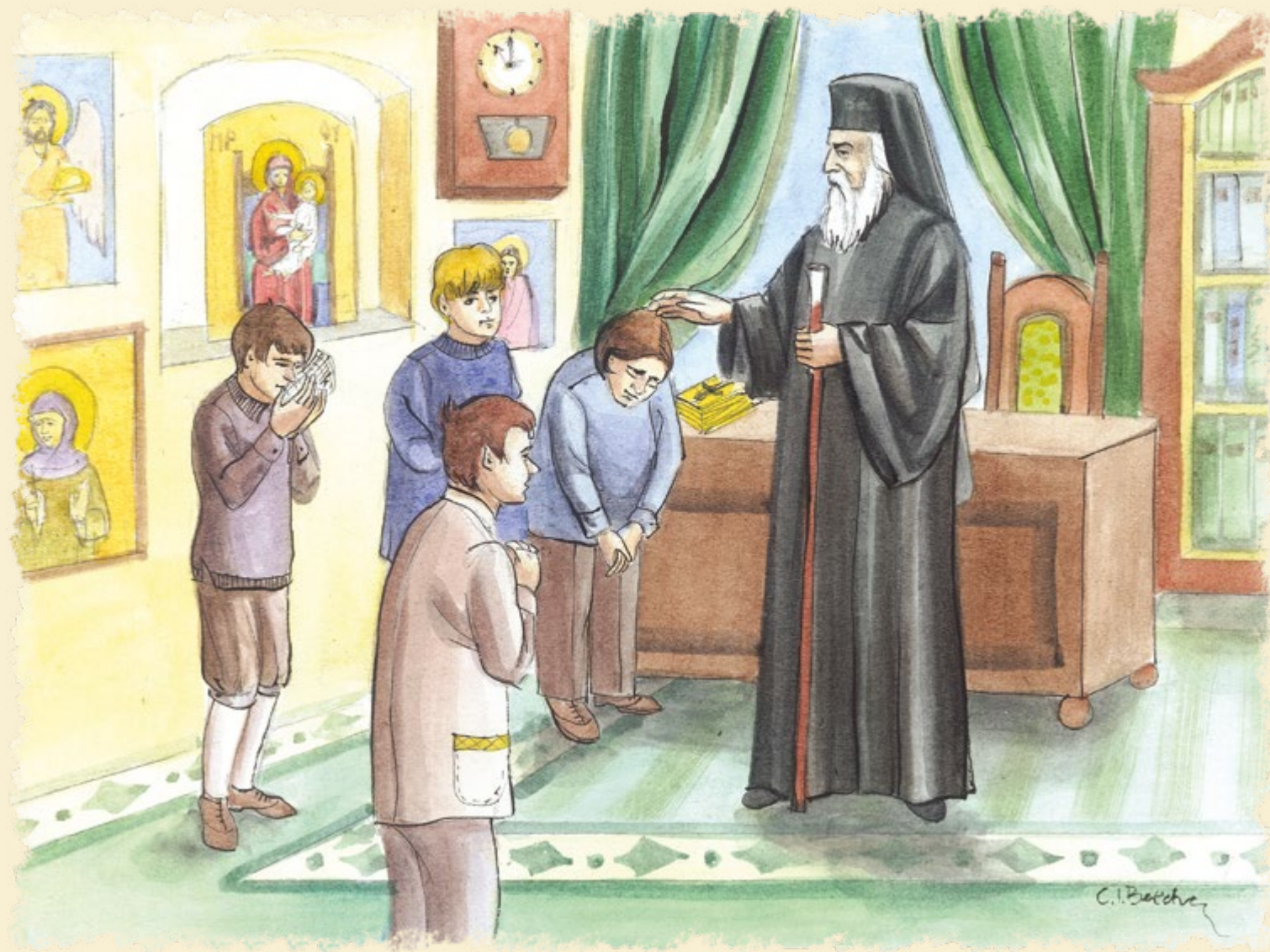

Dis-de-dimineată s-a trezit hotărât să-i scrie lui Dumnezeu o scrisoare în care să-i povestească necazurile și să-i ceară ocrotirea. Mâna lui firavă așternea slovele pe hârtie una după alta: „Doamne al meu, m-ai întrebat de ce plâng. Mi s-au rupt hainele și ghetele de atâta muncă, mi-e foame și foarte frig acum iarna. Ce mă fac? Iartă-mă că te necăjesc. Mă închin și te iubesc, al tău, Anastasie.” Pe plic a scris: „Pentru Domnul Iisus Hristos, în ceruri.”

În timp ce ducea scrisoarea la poștă Dumnezeu i-a scos în cale un om bun care, aflând unde merge, s-a oferit să i-o trimită el. Uimindu-se cui îi era închinată, a deschis-o și a citit-o. Inima lui s-a înduioșat mult de sărăcia lui Anastasie, așa că i-a cumpărat haine noi și încălțări și i le-a trimis împreună cu câteva cuvinte: „De la Domnul Iisus Hristos pentru Anastasie.” Ce mare a fost bucuria băiatului când le-a primit, și nu contenea să-i mulțumească lui Dumnezeu!

Ca să vedeți copii cât de blând și bun era Părintele am să vă spun o întâmplare: într-o zi, patru dintre elevi s-au certat atât de tare, încât au ajuns să se bată. Aduși fiind înaintea lui, i-a privit adânc cu ochii săi albaștri și limpezi și le-a zis: „Mult mă mâhnește purtarea voastră, dar n-am să vă pedepsesc. Nu voi mânca nimic vreme de trei zile și am să mă rog pentru voi lui Dumnezeu ca să îndepărteze neînțelegerea din inimile voastre.” Când au auzit ei acestea s-au liniștit și și-au plecat capetele, rușinându-se că l-au supărat. Apoi toți patru s-au împăcat și au hotărât ca niciodată să nu-l mai întristeze pe ocrotitorul lor. Sufletele lor au simțit că răniseră inima lui părintească și grijulie.

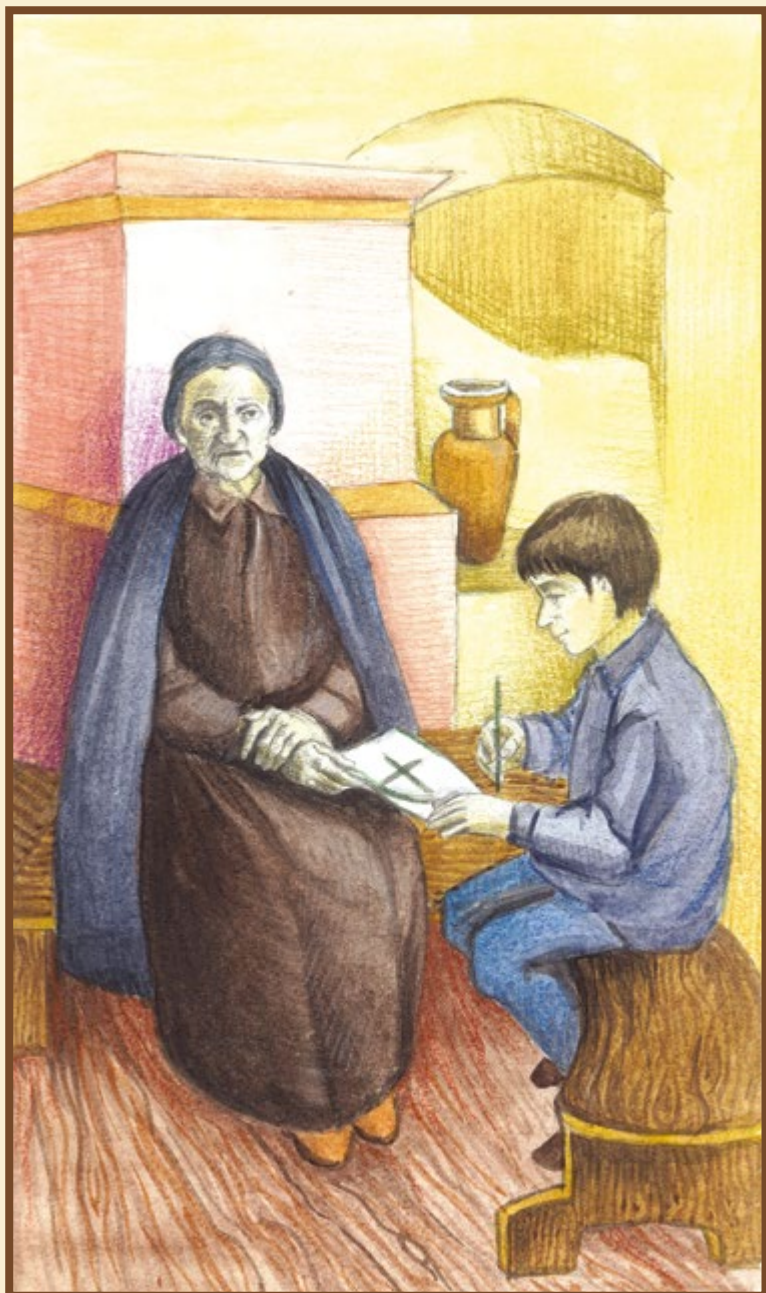

Odată a fost chemat în casa unei familii care avea o fata oarbă pe nume Hrisanti, pentru a o spovedi. A fost adânc mișcat de bunătatea fetei, iar inima ei s-a înduioșat de căldura și dragostea lui. După multă vreme simțise că în sfârșit găsisese un om căruia să-i poată destăinui gândurile sufletului ei simplu și neprihănit. Așa că s-a hotărât împreună cu alte prietene de-ale sale să-i vorbească Părintelui despre dorința lor de a-i sluji lui Dumnezeu ca maici într-o mănăstire. Sfântul s-a bucurat de aceasta, însă deoarece erau cu toate foarte tinere, le-a îndemnat să mai aștepte un timp ca să vadă dacă nu se răzgândesc. Voia ca hotărârea lor să fie una chibzuită și pentru veșnicie.

Curând lăcașul a ajuns să aibă douăzeci de călugărițe. Împreună ele s-au îngrijit și de pământul mănăstirii, sădind în el pomi și legume, izbutind să-l prefacă, din sterp ce era, într-o minunată grădină. Pentru că mai toate fetele se trăgeau din familii simple și nevoiașe, Sfântul le învăța să scrie, să citească și să cânte muzică bisericească pentru a-l ajuta la slujbe.

Mulți credincioși veneau în Eghina ca să-i ceară rugăciunile, să ia binecuvântare sau să primească o vorbă bună sau o mângâiere.

Editura Iona
Tel.: 0724490846
E-mail: edituraiona@gmail.com

Comenzi online:
www.edituraiona.ro

Editor și autor: Cătălin Grigore
Ilustrator: Cristina Ionescu-Berechet
DTP: Bruno Vintilă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRIGORE, CĂTĂLIN

**Povestea Sfântului Ierarh Nectarie, făcătorul de
minuni** / Cătălin Grigore ; il.: Cristina Ionescu-Berechet.

- București : Editura Iona, 2010

ISBN 978-606-92707-3-8

I. Ionescu-Berechet, Cristina (il.)

087.5:235.3 Nectarie